

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

O LIEVE TANTE JULIA

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Maria Waembeke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3381

PERSONAGES

(6à12 dames – 4 heren)

BERNARD, eigenaar van café, jaloerse bullebak :

WISKE, zijn onderdanig vrouwtje, erfgename :

CORNELIA (Conny), eerst verzuurde oude vrijster, erfgename, verandert dan volledig :

NOTARIS, wordt gedomineerd door zijn vrouw :

NOTARISVROUW, de baas in huis :

MATHILLEKE (Mathilde), werkvrouw notaris, erfgename, verandert dan volledig :

KAMIEL, klerk van notaris, heeft een oogje op Wiske :

Madame ARIANE, levenslustige bordeelhoudster, erfgename :

DRE, levensgenieter, erfgenaam :

CARLA, onbekende nicht uit Amerika, erfgename :

BETTY, hoertje :

SANDRA, hoertje :

LANA, hoertje :

BIANCA, hoertje :

LUCY, hoertje :

MONICA, hoertje :

(de rollen van de hoertjes kunnen ook gespeeld worden als dubbelrol met een van de andere damesrollen. Ook kunnen er minder hoertjes meespelen)

DECOR

Simultaan:

- Links : cafetaria met toog, kast voor flessen, 2 kleine tafeltjes en 8 stoelen

- Rechts : notariaat, met bureau en 8 stoelen

Opening in decor achteraan als gezamenlijke opkomst.

Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

KORTE INHOUD

De steenrijke tante Julia is overleden.

De hele familie komt samen voor de verdeling van de erfenis. Is het Wiske, met haar bullebak van een man? Of Cornelia, een kwezel die steeds in de kerk zit? Of Mathilleke, de meid van de notaris? Of Dré, de levensgenieter van de familie?

Er zit echter een addertje onder het gras/ Ze krijgen elk wel een royaal voorschot, maar het uiteindelijke bedrag zal slechts aan één persoon toegekend worden : diegene die na zes maanden aan een bepaalde voorwaarde voldaan heeft. Wat die voorwaarde is weet alleen de notaris. Na zes maanden komen ze terug bijeen. Door het geld zijn ze allemaal anders geworden. Dan blijkt dat diegene die de papegaai van tante Julia heeft geadopteerd ook de volledige som krijgt : Ariane, de bordeelhoudster.

Haar geluk blijkt echter van korte duur...

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(In het cafetaria. Bernard veegt wat aan een tafel, pakt een pint en poetst die nog eens op, ondertussen zingend : 'If I were a rich man'. Wiske komt binnen met een dienblad vol tassen, die ze achter de toog zet.

BERNARD : Awel, ben je nu nog niet klaar? Is het nog voor vandaag? Seffens staan ze hier allemaal! Vooruit, ga rap iets serieus aandoen om naar de notaris te gaan!

WISKE : Maar allez Bernard, je weet toch, dat dit mijn zondagse bloes is! Ik heb niets anders om aan te doen!

BERNARD : Allez vooruit! Madame wil haar erfenis gaan ontvangen met die vodden aan! Je gaat er weer bijlopen als de sloor van het dorp, plezant voor mij, als ik naast jou moet zitten! Wat gaan de mensen wel van mij denken?

WISKE : Ja maar, GIJ wilde niet, dat ik een nieuw kleedje ging kopen, toen dat we die brief kregen van de notaris! Gij hebt toen gezegd, dat mijn tante Julia dat toch niet meer zou zien, en dat ik haar miljoenen evengoed kon krijgen met een gazet rond mijn lijf.

BERNARD : *(Met afkeurend geluid)* Zoals je er nu uit ziet, had je al beter een gazet rond je lijf gedraaid! Daarbij, we hadden toch geen tijd meer om naar de Zeeman of de Wibra te gaan, want ik moest dringend mijn nieuwe Porsche gaan bestellen! Daar droom ik nu al jaren van ... Spijtig, dat ik er nog een maand moet op wachten, anders had ik er al goed mee kunnen rondrijden ...

WISKE : Moet ik dan nog rap iets anders gaan aandoen?

BERNARD : Nee, laat maar, dat gaat toch weer veel te lang duren! Trek maar liever een kam door je haar, nu is het precies een rattenkop! Dat is nu toch geen zicht! En begin nu niet over een coiffeur en zo, jij kunt niets anders dan geld uitgeven!

WISKE : Ja, zoeteke *(af)*

Scène 2

(Het notariaat. De notaris is bezig met dossiers.)

NOTARIS : *(roept)* Kamiel!

(Kamiel komt binnen, gevolgd door nieuwsgierige notarisvrouw)

NOTARIS : Haal nog eens even dat dossier van Julia Van Dooren, want die erfenis wordt straks voorgelezen en ... *(gaat stilletjes verder)*

NOTARISVROUW : Watte? Is dat vandaag? Oei, dan moet er nog veel gebeuren! Mathilleke!

MATHILLEKE : *(komt achter de hoek loeren, met 1 arm in jas)* Wat is er, madam?

NOTARISVROUW : Mathilleke, ga nu nog eens rap een doos koekskes halen, want seffens komen er voorname klanten!

MATHILLEKE : Dat zal niet gaan, madam. U weet dat ik direct weg moet. Ik heb een heel belangrijke afspraak, dus u zult uw koekskes deze keer zelf moeten gaan halen!

NOTARISVROUW : Zeg eens, niet onbeleefd worden tegen je werkgeefster zene! Anders zoudt ge uw job wel eens kunnen kwijtspelen!

MATHILLEKE : Ik ben niet onbeleefd madam, maar een afspraak is een afspraak, dat wist u al lang op voorhand! *(vertrekt)*

NOTARISVROUW : Kamiel! Kan jij eens een kommisje voor mij doen? Het is dringend!

KAMIEL : Dan kan niet, madam, ik moet nog teveel doen voor die erfenis van seffens *(verdwijnt)*

NOTARISVROUW : *(tegen notaris, die ijverig in zijn dossiers bladert)* Zeg Albert, kan jij eens heel even een kommisje voor mij doen?

NOTARIS : Neen chouke, ik moet seffens die erfenis van Julia Van Dooren verdelen, dat is nog een hele hoop werk ...

NOTARISVROUW : Julia Van Dooren? Was dat die rare, die verschillende keren met een steenrijke ouwe vent getrouwd is geweest? De ene was nog niet dood, of ze

had al een ander ... en die was dikwijls nog rijker dan zijn voorganger! Amai, wie daarvan erft zal nogal wat miljoentjes kunnen tellen!

NOTARIS : Miljoenen? Daar komt ge niet mee toe zene, zet daar nog maar gerust wat nullekes achter!

NOTARISVROUW : Echt? En voor wie ...?

NOTARIS : Charlotje, ge weet, dat ik dat nu nog niet kan zeggen, zorgt gij maar, dat alles in orde is voor de ontvangst ...

NOTARISVROUW : Ontvangst? Ja wadde, en Mathilleke is het juist afgetrapt! Ik zal hier weer alles zelf moeten arrangeren, want dat personeel van tegenwoordig ... precies of ik heb nog niet genoeg te doen! Ja, zie, dan zullen het geen koekskes worden, dan zal ik de pralinekes maar pakken, die ons Jeanne verleden zomer heeft meegebracht ... het is te hopen, dat die nog niet verduft zijn! *(draait zich om, wil weggaan, maar denkt opeens aan iets)* Och ja, ge weet toch nog wel, dat we vanavond naar de opera moeten met advocaat Van Overloop en zijn vrouw!

NOTARIS : Watte? Ik dacht, dat dat pas volgende week was!

NOTARISVROUW : Neen slimmeke, ze komen ons om 7 uur ophalen met een taxi en dan gaan we na de opera nog iets eten en ik heb niets om aan te doen en ik moet nog naar de coiffeur ook, dus maak het niet te lang hé!

(Notarisvrouw loopt mopperend weg, terwijl Kamiel terugkomt met het dossier)

KAMIEL : Amai, Albert, ze heeft het precies weer.

NOTARIS : Ja, Kamiel ...

KAMIEL : Ik kan goed begrijpen, dat je liever in de club van Ariane zit, daar heb je meer te vertellen dan hier!

NOTARIS : Stil Kamiel, je hebt beloofd, dat je daar niets meer zou over zeggen!

KAMIEL : Dat wou toch lukken hé, dat we mekaar nu juist daar tegenkwamen ... maar ge moogt gerust zijn, Albert, van mij zal ze het niet te weten komen ...

NOTARIS : Allez vooruit, het is nu maar te hopen, dat die kozijns en nichten van Julia hier op tijd zijn, anders zijn het petatten met zuur smoelen straks!

KAMIEL : Petatten met watte?

NOTARIS : Met zuur smoelen! Je weet toch hoe ze is, als niet alles volgens haar goesting gaat! Zeg, laat ons nog even een kommeke koffie gaan drinken voordat de familie er is ... (*af*)

Scène 3

(Terug in het cafetaria. Cornelia komt binnen.)

CORNELIA : Ha Bernard, geef me eens rap een Oxoke, want het is buiten niets te warm. Waar is ons Wiske?

BERNARD : Boven.

CORNELIA : Och gottekes, wat zijn we weer spraakzaam! Ons Wiske was ook veel beter af geweest met een andere vent, in plaats van zo een oesem gelijk gij ...

BERNARD : En jij was beter aan de biechtstoel in de kerk blijven plakken, samen met die andere pilarenbijters ... als jij in haar buurt bent geweest, is er met haar geen huis meer te houden!

CORNELIA : Allez vooruit, hij is weer charmant ... waar blijft die Oxo? Ons Wis mag wel een sloor zijn, maar ik ben niet bang van jou zene! Met mij zou je dat niet moeten proberen, wat je haar altijd lapt!

BERNARD : Met jou? En welke vent zou jou willen hebben, denk je? Geen wonder dat je nooit van straat bent geraakt! Hier zie, hier is je Oxo!

CORNELIA : Amai, de bediening is hier ook niet alles! Kan er weer geen beschuitje niet meer af?

Scène 4

(Wiske komt binnen.)

WISKE : Maar allez, zijn jullie nu weer bezig? Dat is niet plezant zene, seffens komen er klanten binnen ...

CORNELIA : Hij is begonnen!

BERNARD : En jij moet eens tegen je zuster zeggen, dat ze mij hier niet de les moet komen spellen! Dat ze dat maar in de kerk doet, tegen meneer pastoor! Ik doe hier in MIJN kot wat IK wil! En als ze daar niet tegen kan, dan kan ze vliegen, met zeep aan haar buik!

WISKE : Ja, Bernard, wees nu maar kalm ... Corneliake, alstublieft, jaag hem toch niet altijd zo de bomen in, je weet, dat ik daar niet tegen kan ...

Scène 5

(Dré komt binnen.)

DRE : Een goeiedag! Hier zie, het schoon volk is er al! Wiske, kan ik eens een ‘jenover’ krijgen?

BERNARD : *(imiteert)* Jenover? Wat is datte?

DRE : Versta je dat weer niet? Een jenever!

BERNARD : Ha neen, je hebt hier al genoeg gepoeft! Mijn spiegel staat al vol met streepjes van jou!

DRE : Ja, nu nog wel, maar straks als ik mijn geld van de erfenis van tante Julia heb ...

CORNELIA : En waarom denk jij, dat jij zult erven? Ik ben er zeker van, dat IK ...

BERNARD : Vergeet het maar! Tante Julia zal zeker geen centiem nagelaten hebben aan zo een kwezel als jij!

CORNELIA : En wat weet jij daarvan? Je doet precies of jij zelf de erfgenaam bent, en je bent alleen maar aangetrouwde familie!

BERNARD : Ja, maar als ons Wis erft ...

CORNELIA : Asse zijn verbrande kolen ... en als ons Wiske erft, is er nog geen sou van jou! Jij blaast toch altijd zo hoog van de toren, dat jullie getrouwd zijn met een contract en dat alles hier van jou alleen is? Awel, dan is ons Wiske haar erfenis dus ook van haar alleen!

WISKE : Allez Bernard, geef den Dré nu maar een witteke, hij is toch familie ...

BERNARD : *(Schenkt mopperend een jenever in en zet het voor Dré)* Voilà, een ‘jenover’ ... op ons Wis haar kosten.

DRE : Merci, Wiske, mijn bloem, santé zene, en dat we ze nog lang meuge meuge!

(drinkt) Zeg Cornelia, nu heb je toch wel een heel schoon kleedje aan vandaag ... en je haar, het is zo schoon gecoeffeerd, je lijkt er precies tien jaar jonger mee ...

CORNELIA : Ja, ja, flemer, ik voel het al aankomen, houd je praat maar voor de meisjes van ons Ariane, die worden betaald om daar naar te luisteren!

(Dré grinnikt en draait zich naar Bernard)

BERNARD : Och zo, kom jij daar ook?

DRE : Waar?

BERNARD : Bij madame Ariane natuurlijk!

DRE : Ja, waarom?

BERNARD : *(stoefend)* Ik ook, ik heb daar zelfs een vaste kamer : als ik binnen kom, stuurt ze me direct naar kamer 5 en daar zit dan al een knap wijfje op mij te wachten ... Iemand met veel volk in de statie, daar heb je tenminste een pak aan.

(Bernard kijkt misprijzend naar Wiske, die zit te babbelen met Cornelia)

DRE : O ja? Tegen mij zegt ze altijd, dat ik beter een abonnement kan nemen ...

BERNARD : Awel, dan moet je de volgende keer ook eens vragen om in kamer 5 te mogen, een service dat je daar krijgt ...

DRE : Ik weet het, joeng, ik krijg ook altijd kamer 5! Wel, wel, voor een keer heb je gelijk, want ik kan je vertellen : ik ben nu al wel veel op stap geweest in mijn leven, maar zo een service vind je niet op een ander! Zeker van Betty ...

Scène 6

(Ariane komt binnen.)

ARIANE : Bonjour tout le monde!

DRE : Voilà! De bloem van de familie is er ook al!

BERNARD : Als je van de duivel spreekt ... Nu ben je wel erg vroeg uit je bed gevallen, dat ben je niet gewoon hé!

ARIANE : Och manneke, het is gemakkelijker om mij uit mijn bed te krijgen dan erin, dat weet jij goed genoeg! Geef mij maar een koffietje en Dréke, voor jou nog een jenevertje? Cornelia, moet jij ook nog iets hebben?

CORNELIA : Neen merci Ariane, want die azijnpisser zou nog in staat zijn om in mijn kom te spieken (spuwen)!

WISKE : Kom maar hier zitten, Ariane, ik zal je koffie direct brengen!

CORNELIA : Zeg, Ariane, komt die Bernard nog altijd bij jullie?

ARIANE : Ja, maar die sturen we altijd naar kamer 5 ...

CORNELIA : Kamer 5? Wat is daar dan zo speciaal aan?

ARIANE : Dat is de kamer voor de ...

(Ariane kijkt op, Wiske staat er met de koffie, zet die voor Ariane en gaat er bij zitten)

Dat zal ik later nog wel eens uitleggen!

WISKE : Zeg Ariane, is den Dré nog altijd klant bij jullie? Die zou toch eens een vaste vriendin moeten zoeken. Ik heb er compassie mee omdat die nog altijd het juiste meisje niet heeft gevonden ...

ARIANE : Oh, maar dat heeft die wel : Betty ... en Sandra ... en Lucy ... en ...

WISKE : Ja, stop maar, ik vind dat toch een sukkelaar, ...

CORNELIA : Zoals die andere sukkelaar, zeker? Je weet wel, Kamiel van de notaris, die heeft al lang een oogje op jou ...

WISKE : Maar Cornelia toch, pas maar op dat Bernard het niet hoort, anders wordt hij weer kwaad ...

Scène 7

(Mathilleke komt binnen, zeer opgetut.)

DRE : Hier zie, ons Mathilleke is er ook! Amai, jij ziet er goed uit!

MATHILLEKE : Ja, het is al goed Dré ... moet jij weer een witteke hebben? *(gaat bij Cornelia e.d. zitten)* Als ik straks mijn erfenis heb, dan geef ik een tournee generale!

BERNARD : Allez, de familie is compleet, vertrekken we nu?

MATHILLEKE : Niet zo rap, Bernard, geef mij eerst nog eens een theeke met citroen, want het is nogal koud buiten en ik heb een beetje keelpijn ...

CORNELIA : Ja en het is nu niet de tijd om een valling op te doen!

MATHILLEKE : Neen, want dan zou ik straks mijn geld niet goed kunnen tellen!

(De dames giechelen een beetje.)

BERNARD : Wis!

(Wiske springt recht om het theeglas te halen.)

MATHILLEKE : Amai, madame de notaris had het weer! Ik ben blij dat ik nog over huis geraakt ben om iets serieus aan te doen ...

(gesprek verloopt verder in stilte, de dames bekijken mekaar afwisselend om dan hun mening – in de schijnwerper – te zeggen)

CORNELIA : *(staat recht - kijkt naar Mathilde - spreekt tegen zaal – spotlight op haar gericht)* Wat heeft ze nu weer aan? Die frak is precies nog van dezeker tijd ... En die hoed ...! Daar zou ik nu toch niet mee over straat durven lopen! Ik begin er al aan te denken om een beetje van mijn eigen erfenis aan haar geven zodat ze iets serieus aan haar lijf zou kunnen kopen! En die Ariane, wat een streken! Die laat goed zien, dat ze uit een hoerenkotje komt, plezant als je zo iemand in de familie hebt! *(gaat terug zitten)*

WISKE : Echt?

CORNELIA : Allez nu! Maar dan weet je nog niet alles : want ik heb gehoord, dat ... *(gaat weer stil verder)*

MATHILDE : *(staat recht - kijkt naar Cornelia – spreekt tegen zaal + spotlight)* Is me

dat een roddelwif! Nu vertelt ze iets, dat ik haar gisteren zelf gezegd heb, maar het trekt er niet meer op! Wat zegt die nu allemaal? Die kan echt nog twee stenen laten vechten! ... En zie nu toch eens wat een schminkdoos, dat die Ariane is! En die décolleté van haar! Ik zou beschaamd zijn in haar plaats! Seffens wipt alles er nog uit! Die doet nu precies of ze staat op de hoek van de straat naar de venten te lonken! *(gaat terug zitten)*

ARIANE : Maar Cornelia toch, is dat niet een beetje overdreven?

CORNELIA : Overdreven? Integendeel, het is zo waar als ik hier zit! Want ... *(weer stil gesprek)*

ARIANE : *(staat recht - kijkt naar de zaal + spotlicht)* En van zo een familie moet je het hebben! Zie ze hier nu zitten: *(wijst)* een kwezel, voor wie zelfs meneer pastoor op de loop gaat als hij haar ziet afkomen, altijd maar roddelen en achterklap vertellen, hoe erger hoe liever ... en dan een arm sloreke, met een vent waar zelfs de ergste van mijn meisjes niet van moet hebben, en daar een die precies uit een tv-serie van de eerste wereldoorlog komt! Al goed, dat ik er niet alle weken bij moet zitten, ik wou, dat die zever bij de notaris al achter de rug was ... *(gaat terug zitten)*

WISKE : Is dat echt? Maar wat zei die dan, toen ze dat deed? ... *(weer stil gesprek)*

BERNARD : Zeg, Dré, weet je het al? Binnenkort komt er hier een nieuwe serveuse werken!

DRE : Een nieuwe serveuse? En wat voor iets is het?

BERNARD : Een met alles erop en eraan!

DRE : En waar heb je die gevonden? Met een annonçeke?

BERNARD : Neen, in de buurt van Zoersel, ze werkte daar in een bar ...

DRE : En hoe heet ze?

BERNARD : Rita.

DRE : Toch niet Rosse Rita uit de 'Nachtvliinder' op de baan naar Zoersel? Die paaldanseres?

BERNARD : Ja, dat is ze, ken jij die ook al?

DRE : Amai, gast, en of ik die ken! Als ge die in huis hebt, dan zal je uit je pijp moeten komen, daar kan een gewone vent niet tegen op zene! Weet je wat die het liefste heeft?

(stil insinuerend gesprek, waarbij ze mekaar allerlei toefluisteren en daar dan enthousiast op reageren)

... En wat gaat ons Wiske daarvan zeggen?

(Bernard haalt de schouders op en gaat weg met een lege bak bier.)

CORNELIA : Allez, zijn we er nu allemaal? Het is bijna tijd, en ik wil niet te laat komen voor mijn erfenis!

MATHILLEKE : Hoort zij, HAAR erfenis! Er zal voor jou niet veel meer overschieten, als ik mijn deel gehad heb! Ik was haar liefste nichtje, zegde tante Julia altijd, ze wist niet wat ze zonder mij moest beginnen, omdat ik er elke week ging kuisen en dat kon ik heel goed, zegde zij.

CORNELIA : Dat kan niet! Tante Julia heeft tegen MIJ gezegd, dat IK haar steun en toeverlaat was! Ik bracht haar elke dag warm eten en ik maakte het helemaal speciaal volgens haar goesting klaar! Ik kon koken gelijk de beste kok van een driesterrenrestaurant, zegde ze mij, en ik weet dat ze veel in zulke zaken gegeten heeft!

ARIANE : Ja? Ben je zeker? In mijn stille uurtjes ging ik tante Julia geregeld gezelschap houden en dan moest ik altijd vertellen over mijn meisjes en hun klanten – zonder namen te noemen natuurlijk, ze vond dat heel grappig en ze zei mij, dat IK haar favoriete nichtje was en dat ik de enigste was, die haar kon opfleuren! Ik denk, dat het voor haar een soort voorspel was, want als ik wegging, riep ze altijd haar tuinman om met hem verder te ... Och, het was toch zo'n deugnietje, onze tante Julia!

CORNELIA : Ja zeg, ik ga niet langer wachten, ik ga al naar de notaris ... *(af)*

DRE : Ik ga mee, ik zal wel plaats houden voor jou.

(Dré knipoogt naar Ariane, die ook rechtstaat en zich stilaan klaarmaakt – dan af)